

“Ας μάθουμε στη χριστιανική μας ζωή να πιστεύουμε χωρίς συμβιβασμούς”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Την Κυριακή των Θεοφόρων Πατέρων της Α' Οικουμενικής Συνόδου, 31 Μαΐου 2020, στον Ιερό Ενοριακό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών στην Ορεστιάδα ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός και κήρυξε το Θείο Λόγο με αφορμή το ευαγγελικό χωρίο: «Αὕτη δέ ἐστίν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν» (Ιω. 17,3).

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε βασικές αλήθειες για τις οποίες οι Θεοφόροι Πατέρες εδογμάτισαν με την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Διαβάστε αναλυτικά την ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Πρῶτον περί τῆς αἰωνίου ζωῆς τὴν ὁποία ἐπαγγέλλεται ὁ Χριστός. Δυστυχῶς

πολλοί νομίζουν ότι ή αιώνιος ζωή είναι κάτι τό άφηρημένο καί άόριστο, άπροσδιόριστο καί άνέφικτο, κάτι πού ξεπερνά τά δεδομένα τής παρούσης ζωής. Άντίθετα ό Κύριος έδω μάς διαβεβαιώνει ότι ή αιώνιος ζωή είναι μία τομή στήν ιστορία τής παρούσης ζωής. Είναι μία πραγματικότης, τήν όποία ζοϋν καί απολαμβάνουν οί πιστοί όχι μόνον μετά θάνατον αλλά, υπό προϋποθέσεις βεβαίως, καί έδω, εύρισκόμενοι στή ζωή. Η παρουσία τοϋ Χριστοϋ στή ζωή τών πιστών άνατρέπει όλα τά δεδομένα τοϋ κόσμου τούτου καί τούς δίδει τήν δυνατότητα νά ζήσουν στιγμές καί ώρες τής αϊωνιότητος καί τής Βασιλείας τών Ούρανών σ'αυτό τόν κόσμο. Αύτή είναι άλλωστε καί ή έμπειρία τών Θεοφόρων Πατέρων καί τών άγίων τής Έκκλησίας.

Δεύτερον ή περί τοϋ Θεοϋ μαρτυρία τοϋ Χριστοϋ. Ό Κύριος έδό-ξασε τόν Πατέρα στή γή με ό-λό-κληρη ά-σφα-λώς τή ζωή Του, κατ' έξοχήν ό-μως με τή φα-νέ-ρωση τής ά-λή-θειας περι Θεοϋ. Γι' αύτό άλλω-στε ήλθε στόν κό-σμο, ό-πως δι-ε-κή-ρυξε ό 'Ι-διος, «ίνα μαρ-τυ-ρήση τή ά-λή-θεία», για νά ά-πο-κα-λύ-ψει καί κη-ρύ-ξει, δηλαδή, τήν ά-λή-θεια περι τοϋ Θεοϋ. Ά-πο-κά-λυψε ό Κύριος ότι ό Θεός εί-ναι Τρι-α-δι-κός, Πα-τήρ, Υιός καί Πνεϋμα τὸ Ά-γιο· ότι δηλαδή είναι κοινωνία προσώπων, κοινωνία αγάπης καί ότι Αύ-τός ό έν Τρι-άδι Θεός έξικνούμενος από αγάπη για τόν ά-μαρ-τωλὸ άπεργάζεται τή σω-τη-ρία του παρεκτραπέντος ανθρώπου· καί ότι γι' αύτή τή σω-τη-ρία τοϋ ά-μαρ-τω-λοϋ άν-θρώ-που ό 'ι-διος ό Κύριος, ό Υιός καί Λό-γος τοϋ Θεοϋ, έ-γινε άν-θρω-πος· για νά προσφέ-ρει τόν Έ-αυτό Του θυ-σία «ύ-πέρ τής τοϋ κό-σμου ζωής καί σω-τη-ρίας», για νά ζή-σει καί νά σω-θει ό κό-σμος.

Τρίτον· ή Διδασκαλία τών Θεοφόρων Πατέρων είναι θεόπνευστη. Κατά τὸ τέ-λειο πα-ρά-δει-γμα τοϋ Κυ-ρίου, καί οί ά-γιοι Πα-τέ-ρες τής Α' Οί-κου-με-νι-κῆς Συ-νό-δου δό-ξα-σαν τόν Θεὸ με τή θε-ό-πνευ-στη δι-δα-σκα-λία τους. Δέν συνήχθησαν έν Συνόδῳ για τή δική τους δόξα. Άντίθετα ή ά-γω-νία τους ήταν νά μεί-νει ά-πα-ρα-χά-ρα-κτη ή έν Χρι-στῷ ά-πο-κα-λυ-φθεΐσα ά-λή-θεια, νά φυ-λα-χθει άκεραία καί άνόθευτη, έτσι ά-κρι-βώς ό-πως τήν κή-ρυξε ό Κύριος καί τήν μετέδωσαν οί ά-γιοι Ά-πό-στο-λοι. Γνώ-ρι-ζαν ότι όποιαδήποτε έκπτωση τής ά-λή-θειας περι Θεοϋ θά σή-μαινε έκπτωση τής δό-ξας τοϋ Θεοϋ. Αύ-τοί οί ά-γιοι Πα-τέ-ρες ή-ταν ή γε-νιά πού είχε βγει από τς Κα-τα-κόμ-βες καί τούς διωγμούς μό-λις πριν από λίγα χρόνια καί έ-φε-ραν τὰ στί-γματα τοϋ Κυ-ρίου στὸ σῶμα τους. Εί-χαν δο-ξά-σει τὸ ό-νομα τοϋ Θεοϋ με τή στα-θερὴ ό-μο-λο-γία τους· καί τώρα στή Σύ-νοδο δό-ξα-σαν τόν Θεὸ δι-α-τυ-πώ-νον-τας, με τόν φω-τι-σμό τοϋ Ά-γίου Πνεύ-μα-τος, τήν ά-λή-θεια ότι ό Χρι-στὸς εί-ναι Θεὸς αλη-θι-νός, ό-μο-ού-σιος με τόν Πα-τέρα.

Τέταρτον· ή Έκκλησία είναι ό θεματοφύλαξ τής Άληθείας. Μόνο μέσα στήν

Ἐκκλησία σώζεται ἡ Ἀλήθεια. Ἡ Ἐκκλησία γιά τήν ὁποία γίνεται λόγος στό Σύμβολο τῆς Πίστεως εἶναι τό Θεανθρώπινο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Αὕτη δέ ἡ Ἐκκλησία συνδέεται στενῶτατα μέ τήν Ὁρθοδοξία καί τήν Θεία Εὐχαριστία. Στήν Ἐκκλησία ἀνήκουν ὅλοι ἐκεῖνοι πού ἔχουν ἀληθινή πίστη (Ὁρθοδοξία) καί ἀληθινή Εὐχαριστία. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι «μία» καί «καθολική» γιατί Ἕνας εἶναι ὁ Διδάσκαλος καί γιατί κατέχει ὁλόκληρη τήν ἀλήθεια γιά τόν Θεό, τόν ἄνθρωπο καί τή σωτηρία καί γιατί ἡ ζωή της εἶναι κοινή γιά ὅλα τά μέλη, γιατί Αὐτός ὁ Χριστός ἀείποτε «ἐκκλησιάζει» τόν λαό τῶν ἁγίων Του καί «ἀγιάζει καί ἱεουργεῖ καί μεταλαμβάνει καί ποιμαίνει».

Πέμπτον· Ἡ Ἐκκλησία «σημαίνεται ἐν τοῖς μυστηρίοις». Διά τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας ὁ Χριστιανός ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ δι' αὐτῶν ἐνώνεται μέ τό Θεανθρώπινο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί γεύεται τῶν δωρεῶν τῆς θείας Χάριτος. Τό Βάπτισμα εἰσάγει τόν ἄνθρωπο στήν Ἐκκλησία καί ἔχει σκοπό νά τόν ὁδηγήσῃ στήν κοινωνία τοῦ Σώματος καί του Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Ἐπομένως ἡ Θεία Εὐχαριστία εἶναι τό κέντρο ὅλων των μυστηρίων καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς καί πνευματικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Χωρίς Θεία Κοινωνία δέν μπορεῖ νά ζήσῃ ὁ πιστός».

Ἀγαπητοί μου, ἄς μάθουμε στήν χριστιανική ζωή μας νά πιστεύουμε χωρίς συμβιβασμούς καί ἐκπτώσεις στήν ἀποκεκαλυμμένη Ἀλήθεια, πού δίδαξε ὁ Χριστός καί μετέδωσαν εἰς ἡμᾶς οἱ ἀπόστολοι καί οἱ Θεοφόροι Πατέρες· νά ὁμολογοῦμε καθημερινά τήν πίστη μας μέ τά ἔργα μας, γιατί ὁ Χριστός δέν εἶναι θεωρία ἀλλά ἐμπειρία καί νά προσδοκοῦμε ἀνάστασιν νεκρῶν καί ζωήν τήν αἰώνιον, γεγονός πού προσφέρει στόν πιστό τήν δυνατότητα νά ἀντιμετωπίζει τίς δυσκολίες τῆς παρούσας ζωῆς μέ ἐλπίδα καί προοπτική» κατέληξε ὁ Σεβασμιώτατος.

